

Rapport

Afwijzing kwijtscheldingsverzoek

Datum: 23 december 2014

Rapportnummer: 2014/223

Klacht

Verzoekster klaagt er over dat de directeur van de Belastingdienst op 16 juni 2014 haar beroep tegen de beslissing van de ontvanger in Zaandam op haar verzoek om ontslag van haar betalingsverplichting heeft afgewezen.

Bevindingen

1. Verzoekster was tot 13 juli 2012 bestuurder van Z BV. Bij beschikking van 27 november 2012 is zij door de ontvanger van de Belastingdienst in Zaandam aansprakelijk gesteld voor de schuld uit naheffingsaanslagen omzetbelasting en loonbelasting over diverse tijdvakken in 2012 die door Z BV niet waren betaald.
2. De rechtbank in Haarlem deed op 3 oktober 2013 uitspraak in een door verzoekster aangespannen procedure tegen de aansprakelijkstelling. De rechtbank oordeelde dat de aansprakelijkstelling alleen in stand kon blijven voor de loonheffing over maart en mei 2012, tot een bedrag van € 23.479. BV Z had verzuimd te voldoen aan de wettelijke verplichting om tijdig aan de Belastingdienst te melden dat de BV niet in staat was de belasting over deze maanden te betalen. Ingevolge de wettelijke bepalingen ontstond daardoor het wettelijk vermoeden dat het uitblijven van de betaling over beide tijdvakken het gevolg was van onbehoorlijk bestuur door verzoekster.
Over de maand maart kon verzoekster niet aannemelijk maken dat het niet aan haar te wijten was dat BV Z niet op tijd melding had gemaakt van haar betalingsonmacht. Zij werd daarom door de rechtbank niet in de gelegenheid gesteld om het wettelijk vermoeden van onbehoorlijk bestuur te weerleggen. Over de maand mei werd zij daartoe wél in de gelegenheid gesteld maar de rechtbank oordeelde dat zij er niet in was geslaagd het wettelijk vermoeden te weerleggen. De rechtbank oordeelde dat hetgeen verzoekster naar voren had gebracht eerder juist een bevestiging was van onbehoorlijk bestuur door haar.
3. Verzoekster verzocht de ontvanger om ontslagen te worden van de betalingsverplichting voor het nog openstaande bedrag van op dat moment € 22.535 uit de aansprakelijkstelling. De reden daarvoor was dat haar inkomen op dat moment zich rond bijstandsniveau bevond. En verder dat de rechtbank haar (deels) had vrijgepleit van onbehoorlijk bestuur van de onderneming. De mogelijkheid daartoe is opgenomen in het derde lid van artikel 53 van de Invorderingswet 1990 (zie Achtergrond).
4. De ontvanger wees haar verzoek op 8 april 2014 af. In zijn beslissing overwoog de ontvanger het volgende:

"... - Het bedrag aan inkomsten kan gelet op de vermelde uitgaven niet juist zijn. Ik baseer mij op het formulier kwijtschelding en de ingediende jaarcijfers. Ik

stel vast dat het bedrag aan inkomsten voor een te laag bedrag is vermeld. U heeft onjuiste gegevens verstrekt.

- Het kan aan (verzoekster) worden toegerekend dat de naheffingsaanslagen waarvoor (verzoekster) aansprakelijk is gesteld niet zijn betaald. Er is van de zijde van (verzoekster) sprake van kennelijk onbehoorlijk bestuur. (Verzoekster) heeft bewust nagelaten om aan haar administratieve verplichtingen te voldoen..."

5. Verzoekster ging op 6 mei 2014 tegen de beslissing van de ontvanger in beroep bij de directeur van de Belastingdienst in Utrecht. In het beroepschrift voerde zij onder meer het volgende aan:

"...Onjuiste gegevens

Toen ik het formulier kwijtschelding ingevuld had, waren de exacte cijfers niet compleet, waarna ik de exacte cijfers en de cijfers van de aangifte inkomstenbelasting 2013 gestuurd had. (...)

Onbehoorlijk bestuur

De uitspraak van de rechtbank van 3 oktober 2013 (...) heeft (verzoekster) vrijgesproken van onbehoorlijk bestuur, maar wel aansprakelijk gesteld voor meldingsplicht alleen over maanden maart en mei 2012..."

6. Op 16 juni 2014 deed de directeur uitspraak op verzoeksters beroep. Hij wees het beroep af en overwoog daartoe het volgende:

"...Er wordt geen ontslag van betalingsverplichting verleend indien het aan (verzoekster) kan worden toegerekend dat de belastingschuld niet kan worden betaald. Het niet betalen van de belastingschulden van Z BV is voor de maanden maart 2012 en mei 2012 te wijten aan de wijze waarop (verzoekster) Z BV bestuurde. Het is mij gebleken dat er sprake is van (een) wettelijk vermoeden van kennelijk onbehoorlijk bestuur wegens het niet tijdig melden van de betalingsonmacht. Naar mijn oordeel heeft de ontvanger terecht besloten dat ontslag van betalingsverplichting niet van toepassing is.

(...) ben ik van oordeel dat het verstrekken van onjuiste gegevens een juiste afwijzingsgrond is. De exacte gegevens heeft u ruim een maand na de afwijzende beschikking aan de ontvanger verstrekt..."

7. Op 12 augustus 2014 diende verzoeksters gemachtigde een klacht in bij de Nationale ombudsman over de afwijzing van het verzoek om ontslag van haar betalingsverplichting. De gemachtigde schreef onder meer het volgende:

"... Uit (...) de uitspraak blijkt dat de directeur van mening is dat bij een bestuurder die aansprakelijk is op de voet van artikel 36 Invorderingswet 1990 (zie Achtergrond) op grond van een meldingsverwijf nimmer kwijtschelding kan

plaatsvinden. Op dit punt volgt de directeur de Ontvanger. Die redenering is onzin.

Immers, de rechtbank heeft vastgesteld (...) dat er door cliënte betalingsonmacht gemeld had moeten worden omdat er geen mogelijkheid was tot betalen uit liquide middelen. Die vaststelling door de rechtbank (...) sluit uit dat de 'de belastingschuld kan worden betaald'. In dat geval valt ook niet aan (verzoekster) toe te rekenen dat de 'belastingschuld niet kan worden betaald'.

(...)

Daarnaast meent (verzoekster) dat juist degene die te laat betalingsonmacht heeft gemeld (veelal 'een sufferd' te goeder trouw die vervolgens 2 of 3 maanden loonbelasting uit privémiddelen moet voldoen) ook in aanmerking moet kunnen komen voor een kwijtschelding indien de financiële situatie van de aansprakelijkgestelde daartoe aanleiding geeft.

(...)

Het kwijtscheldingsverzoek is ingediend op basis van de financiële gegevens zoals beschikbaar ten tijde van de indiening van dat verzoek.

De jaarcijfers 2013 waren toen nog niet compleet. Nadien zijn de jaarcijfers afgerond en is ook een aangifte inkomstenbelasting bij de Belastingdienst ingediend. (...) Van de indiener van een kwijtscheldingsverzoek hoeft uiteraard niet verwacht te worden dat deze reeds de gegevens in dat verzoek verwerkt die op dat moment nog niet bekend zijn omdat de betreffende jaarcijfers nog niet zijn afgerond..."

Beoordeling

8. Verzoekster klaagt er over dat de directeur van de Belastingdienst haar beroep tegen de beslissing van de ontvanger heeft afgewezen. Zij stelt zich op het standpunt dat een bestuurder die aansprakelijk is gesteld op grond van onbehoorlijk bestuur dan wel het wettelijk vermoeden daarvan, niettemin in aanmerking moet kunnen komen voor ontslag van de betalingsverplichting indien de financiële omstandigheden van de bestuurder daartoe aanleiding geven. Verzoekster is tevens van mening dat haar geen verwijt treft ter zake van het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie bij het ingediende kwijtscheldingsverzoek, in dit geval het verzoek om ontslag van de betalingsverplichting.
9. Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid binnen het wettelijk kader en eerlijk en oprecht handelt, doet wat zij zegt en gevolg geeft aan rechterlijke uitspraken.
10. De Invorderingswet 1990 kent in het derde lid van artikel 53 de mogelijkheid om degene die aansprakelijk is gesteld voor een belastingschuld te ontslaan van zijn of haar betalingsverplichting. De ontvanger kan daartoe overgaan indien de

aansprakelijkgestelde niet in staat is anders dan met buitengewoon grote moeite het bedrag waarvoor hij of zij aansprakelijk is gesteld geheel of gedeeltelijk te betalen. In artikel 26 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 (zie Achtergrond) zijn voor de beoordeling of een aansprakelijkgestelde in aanmerking komt voor ontslag van de betalingsverplichting de bepalingen van overeenkomstige toepassing verklaard die dienen te worden gehanteerd bij de beoordeling van een verzoek om kwijtschelding. Eén van deze bepalingen is opgenomen in artikel 8 onder letter a van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990. Daar staat dat geen kwijtschelding wordt verleend voor zover het aan de belastingschuldige is toe te rekenen dat een belastingaanslag niet kan worden voldaan. De directeur heeft de afwijzing van verzoeksters beroep tegen de beslissing van de ontvanger om haar geen ontslag van betalingsverplichting te verlenen op deze bepaling gebaseerd.

11. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de directeur met zijn beslissing is gebleven binnen de wettelijke kaders en niet de grenzen van de behoorlijkheid heeft overschreden.
De aansprakelijkheid van verzoekster was gebaseerd op zogenaamd kennelijk onbehoorlijk bestuur. In het vierde lid van artikel 36 Invorderingswet 1990 is aangegeven dat dit onbehoorlijk bestuur het vermoeden inhoudt dat de niet betaling van de belastingschuld aan haar is te wijten. De directeur heeft aan dit wettelijk vermoeden terecht de conclusie verbonden dat verzoekster op grond van artikel 8 onder letter a Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 niet voor ontslag van de betalingsverplichting in aanmerking kon komen.
12. De opmerkingen van verzoekster in het verzoekschrift aan de Nationale ombudsman tegen dit standpunt brengen hierin geen verandering. De gemachtigde is van oordeel dat uit de betalingsonmacht van BV Z volgt dat ook niet aan verzoekster kan worden verweten dat de belastingschuld niet kan worden voldaan. De gemachtigde gaat in zijn redenering echter voorbij aan het feit dat de rechtbank ervan uit is gegaan dat de betalingsonmacht het gevolg is van de wijze van besturen door verzoekster en aan het wettelijk vermoeden daaromtrent.
13. Nu deze vaststelling door de rechtbank reeds aan het gevraagde ontslag uit de betalingsverplichting in de weg staat, kan de vraag of verzoekster al dan niet onjuiste of onvolledige informatie aan de ontvanger heeft verstrekt, onbesproken blijven.
14. De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de directeur van de Belastingdienst in Utrecht, is niet gegrond.

De Nationale ombudsman,

mr. F.J.W.M. van Dooren,
waarnemend ombudsman

Onderzoek

Op 13 augustus 2014 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw S. te Zaandam, ingediend door mr. J.J. Vetter te Amsterdam, met een klacht over een gedraging van de directeur van de Belastingdienst in Utrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren. De ontvangen reacties gaven geen aanleiding tot aanpassingen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- Het verzoekschrift met bijlagen

Achtergrond

Invorderingswet 1990

Artikel 53, derde lid

"...Bij ministeriële regeling worden regels gesteld krachtens welke de aansprakelijk gestelde die niet in staat is anders dan met buitengewoon bezwaar het bedrag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld geheel of gedeeltelijk te voldoen, geheel of gedeeltelijk wordt ontslagen van zijn betalingsverplichting..."

Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990

Artikel 8

Geen kwijtschelding wordt verleend:

- a. voor zover het feit dat een belastingaanslag niet kan worden voldaan aan de belastingschuldige is toe te rekenen

Artikel 26

1. De ontvanger verleent op schriftelijk verzoek van de aansprakelijk gestelde ontslag van de verplichting tot betaling van rijksbelastingen op de voet van deze afdeling.

2. Ontslag van de verplichting tot betaling van een belastingaanslag doet niet de belastingschuld zelve teniet gaan. Het ontslag werkt uitsluitend ten aanzien van de aansprakelijk gestelde aan wie dat ontslag is verleend.

3. De bepalingen van de afdelingen 1 tot en met 5 van dit hoofdstuk zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat een verzoek om ontslag van betalingsverplichting van een natuurlijk persoon die geen bedrijf of niet zelfstandig een beroep uitoefent wordt beoordeeld met overeenkomstige toepassing van afdeling 2 ongeacht de belasting waarop het verzoek betrekking heeft.